

Једно је дрво опет израсло лево одавде,
у мору зелене маховине.

Не знам има ли смисла да га уопште описујем,
оваквом врстом говора.

Обличја што су у речима
нису и обличја ван речи.

Дубоко сам се потресао
кад сам га угледао први пут.

Изгледа да сам стекао некакав свети дар
да проналазим доказе о прозирности згуснутог.

О нађеном у нетраженом, о вечитом тренутку,
о непотрошивој садашњости.